

Deo pisma Meše Selimovića.

S obzirom da je pismo posle toliko godina izbledelo i jedva čitljivo, ovo je prekucana verzija.

U poslednje vrijeme sve su češće političke osude knjige Predraga Palavestre „Posleratna srpska književnost 1945-1970“, ništa ne pitajući pisce o kojima je riječ, zamjera se Palavestri što je neko bosanske književnike unio u srpsku književnost, kao da ih je od nekog preoteo i kao da je to učinio na svoju ruku. Kako je pomenuto i moje ime, dužan sam da kažem da to Palavestra nije učinio svojevrijem već s mojim pristankom, čak i po mojoj želji.

Ja sam iz muslimanske porodice, iz Bosne, ali po nacionalnoj pripadnosti sam Srbin. Pripadam srpskoj literaturi koliko i bosanskoj, jer jednako poštujem i svoje porijeklo i svoje opredjeljenje, i jednako sam emotivno i duhovno vezan i za jedno i za drugo. I sve sam to smatrao svojom privatnom stvari, i ne bih tome poklanjao veću pažnju da to odjednom nije postao problem dana i da zbog mene, neopravdano, ne stradaju drugi ljudi. Ne smatram da u svemu tome ima ikakve i ičije krivice, jer i naš ustav omogućava slobodno nacionalno opredjeljenje, ali ako neko smatra, da krivice ima, nije pošteno da je umjesto mene snose drugi.

Beograd, 12.VI.1973.

Meša Selimović